

Sygn. akt IV U 1051/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Rafał Łatanik

Protokolant Anna Tomasz

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r. w Częstochowie

sprawy J. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o wysokość emerytury , o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania J. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 17 czerwca 2016 r. Nr (...)

z dnia 13 czerwca 2016 r.(...)

- 1. zmienia zaskarżone decyzje o tyle, że zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia ubezpieczonemu J. H. kapitału początkowego i emerytury uwzględniając okres zatrudnienia w Zakładzie (...) w B. od 13 kwietnia 1972 roku do 30 kwietnia 1972 roku jako okres składkowy;**
- 2. odrzuca odwołanie w zakresie zaliczenia do okresów składkowych okresu prowadzenia działalności gospodarczej za okres od stycznia 1996 roku do maja 1996 roku;**
- 3. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.**

Sygn. akt IV U 1051/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 czerwca 2016 roku numer(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. przeliczył ubezpieczonemu J. H. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1971 roku do 31 grudnia 1980 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 97,88%. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględniono 29 lat, 10 miesięcy i 14 dni.

Decyzją z dnia 17 czerwca 2016 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. przeliczył ubezpieczonemu J. H. od dnia 1 września 2014 roku emeryturę. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek

na ubezpieczenie emerytalne w wysokości 31.426,21 złotych oraz kapitału początkowego w wysokości 356.911,27 złotych

z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę, tj. przez 203,50 miesięcy, co dało kwotę 2.399,69 złotych. Przy ustalaniu wysokości emerytury uwzględniono zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 45,71 złotych. Od 1 marca 2016 roku emerytura wynosi kwotę 2.661,80 złotych. Jednocześnie wskazano, iż nie uznano okresu od 13 kwietnia 1972 roku do 30 kwietnia 1972 roku, ponieważ na świadectwie pracy brak jest pieczętki osoby upoważnionej do wystawienia świadectwa pracy, natomiast w legitymacji ubezpieczeniowej data ustania zatrudnienia jest potwierdzona przez zakład pracy w dniu 12 kwietnia 1972 roku.

W odwołaniu wniesionym do Sądu ubezpieczony J. H. zakwestionował powyższe decyzje zarzucając im błędne wyliczenie wynagrodzeń za okres jego pracy w Zakładzie (...) w okresie od 15 lutego 1971 roku do 30 kwietnia 1972 roku wskazując, iż w okresie od 1 stycznia 1972 roku do 30 kwietnia 1972 roku wynagrodzenie to winno wynieść co najmniej 3.305 złotych miesięcznie. Wniósł także o uznanie okresu składkowego łącznie w wymiarze 367 miesięcy, tj. doliczenie okresu od 13 kwietnia 1972 roku do 30 kwietnia 1972 roku oraz okresu prowadzenia działalności gospodarczej od stycznia 1996 roku do maja 1996 roku. Wnosił nadto o doliczenie składek za okres zatrudnienia w(...) w C. od czerwca 2006 roku do 2013 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił iż ważył, co następuje:

J. H. urodził się (...).

Decyzją z dnia 5 listopada 2012 roku organ rentowy, w związku ze złożonym w dniu 20 września 2012 roku, wnioskiem o emeryturę, ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1969 roku do 31 grudnia 1978 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 45,41%. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego Zakład uwzględnił następujące okresy składkowe, tj.:

- od 3 września 1964 roku do 26 października 1966 roku;
- od 27 października 1966 roku do 17 października 1968 roku;
- od 7 listopada 1968 roku do 31 lipca 1969 roku;
- od 14 sierpnia 1969 roku do 15 lutego 1971 roku;
- od 16 lutego 1971 roku do 12 kwietnia 1972 roku;
- od 8 czerwca 1972 roku do 31 października 1977 roku;
- od 1 grudnia 1977 roku do 1 czerwca 1983 roku;
- od 15 maja 1984 roku do 15 czerwca 1986 roku;
- od 16 czerwca 1986 roku do 25 maja 1987 roku;

- od 1 lipca 1987 roku do 30 września 1993 roku;
- od 1 czerwca 1994 roku do 30 listopada 1994 roku;
- od 1 stycznia 1995 roku do 31 maja 1995 roku;
- od 1 lipca 1995 roku do 30 listopada 1995 roku

w łącznym wymiarze 29 lat i 15 dni.

Decyzją z dnia 6 listopada 2012 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu od dnia 1 września 2012 roku emeryturę. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1965-2011. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 51,28%. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 34 lata, 3 miesiące i 13 dni okresów składkowych. Wypłata emerytury nie została podjęta, ponieważ jej wysokość jest mniej korzystna od emerytury ustalonej na zasadach określonych w art. 26 ustawy.

Równocześnie decyzją z tej samej daty organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę wyliczoną zgodnie z art. 26 ustawy. Podstawą obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne w wysokości 31.426,21 złotych oraz kapitału początkowego w wysokości 296.574,11 złotych z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę, tj. przez 203,50 miesięcy, co dało kwotę 1.611,80 miesięcy. Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia oraz pobierania emerytury z KRUS.

Ubezpieczony nie zgodził się z powyższą decyzją i zaskarżył ją do Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie, który wyrokiem z dnia 5 listopada 2013 roku w sprawie sygn. akt IV U 2297/12 zmienił zaskarżoną decyzję i uwzględnił ubezpieczonemu do okresów składkowych okres zatrudnienia od 8 maja 1972 roku do 5 czerwca 1972 roku oraz w pozostałym zakresie oddalił odwołanie. Powyższe orzeczenie podtrzymane zostało przez Sąd Apelacyjny w Katowicach, który wyrokiem z dnia 11 lutego 2015 roku w sprawie sygn. akt III AUa 340/14 oddalił apelację. W wykonaniu powyższego wyroku wydana została decyzja z dnia 8 maja 2015 roku przeliczająca J. H. kapitał początkowy przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 72,49%. Do jego wyliczenia Zakład uwzględnił wynagrodzenia z 10 kolejnych lat kalendarzowych z okresu od 1 stycznia 1974 roku do 31 grudnia 1983 roku. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił 29 lat, 10 miesięcy i 14 dni w związku z doliczeniem okresu od 8 maja 1972 roku do 5 czerwca 1972 roku. Z kolei decyzją z dnia 13 maja 2015 roku ponownie obliczono ubezpieczonemu od dnia 1 września 2012 roku emeryturę przy uwzględnieniu skorygowanej wysokości kapitału początkowego w wysokości 382.436,26 złotych.

W międzyczasie, tj. w dniu 22 lutego 2013 roku ubezpieczony wniósł o ponowne ustalenie jego emerytury. Do wniosku załączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z wykazem zarobków za lata 1977-1983 wraz ze świadectwem pracy z Przedsiębiorstwa (...)w. (...)oraz zaświadczenie z KRUS o okresach podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników.

W rozpoznaniu powyższego wniosku wydana została decyzja z dnia 20 marca 2013 roku ustalająca ponownie kapitał początkowy przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 66,85%. Konsekwencją powyższego było ponowne ustalenie wysokości emerytury decyzją z dnia 22 marca 2013 roku w wysokości 1.912,22 złotych.

Ponowny wniosek o przeliczenie emerytury ubezpieczony złożył w dniu 20 września 2013 roku załączając zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1983-1984 oraz z 2013 roku oraz dokumenty z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) S.A. w T..

Decyzją z dnia 6 marca 2014 roku organ rentowy ponownie ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1974 roku do 31 grudnia 1983 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 72,49%. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględniono 29 lat, 9 miesięcy i 15 dni w związku z doliczeniem okresu od 1 sierpnia 1983 roku do 30 kwietnia 1984 roku. Konsekwencją ponownego ustalenia kapitału początkowego było przeliczenie emerytury decyzją z dnia 7 marca 2014 roku.

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2014 roku organ rentowy przeliczył ubezpieczonemu od dnia 1 kwietnia 2014 roku, tj. od dnia zgłoszenia wniosku. Emeryturę zwiększono o kwotę wynikającą z podzielenia składek zaewidencjonowanych na koncie po dniu ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku, tj. w dniu 10 kwietnia 2014 roku.

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzjami z dnia 6 i 7 marca 2014 roku zarzucając im niewłaściwe przyjęcie wynagrodzeń za okres pracy

w Przedsiębiorstwie (...) w (...) (...) T., tj. od 8 czerwca 1972 roku do 30 października 1977 roku. Podnosił, iż ZUS dokonując ponownego ustalenia kapitału początkowego za ten okres przyjął najniższe wynagrodzenia obowiązujące w tym czasie. Wnosił o ustalenie w tym zakresie zarobków w wysokości 4.100 złotych miesięcznie. Ponadto domagał się ustalenia za okres zatrudnienia w Zakładzie (...) w T., tj. od 15 maja 1984 roku do 25 maja 1987 roku wynagrodzenia w oparciu

o angażu. Z kolei decyzją z dnia 8 maja 2015 roku i z dnia 13 maja 2015 roku zarzucił niewłaściwe przyjęcie wynagrodzeń i stażu pracy, tj. nie uwzględnienie okresów pracy w gospodarstwie rolnym od 19 września 1962 roku do 19 września 1963 roku oraz od 19 września 1963 roku do 1 września 1964 roku, kiedy to był poza gospodarstwem rodziców. Domagał się ponadto doliczenia do okresów składkowych okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 stycznia 1996 roku do 30 kwietnia 1996 roku. Podnosił również, iż niewłaściwie przyjęto okres zatrudnienia od 1 stycznia 1972 roku do 12 kwietnia 1972 roku, kiedy on pracował do 30 kwietnia 1972 roku. Zarzucał ponadto, iż nie doliczono mu do stażu pracy okresu zatrudnienia

w (...), gdzie pracował na pół etatu od 2007 roku do 2013/2014.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie wyrokiem z dnia 30 marca 2016 roku w sprawie sygn. akt IV U 1062/14 umorzył postępowanie w zakresie objętym decyzją z dnia 17 kwietnia 2014 roku oraz w zakresie dotyczącym zaliczenia do stażu okresu składkowego od 8 maja 1972 roku do 5 czerwca 1972 roku (pkt 1), odrzucił odwołanie w zakresie zaliczenia do okresów składkowych okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 stycznia 1996 roku do 30 kwietnia 1996 roku (pkt 2), przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C. wniosek o uwzględnienie do stażu

i podstawy wymiaru okresu od 13 kwietnia 1972 roku do 30 kwietnia 1972 roku (pkt 3); zmienił częściowo zaskarżone decyzje z dnia 6 marca 2014 roku i 7 marca 2014 roku i przeliczył ubezpieczonemu J. H. kapitał początkowy według wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 97,88% i zobowiązał

w związku z tym przeliczeniem kapitału początkowego do przeliczenia emerytury (pkt 4) oraz w pozostałym zakresie oddalił odwołanie (pkt 5).

W wykonaniu powyższego wyroku wydane zostały zaskarżone decyzje.

W okresie od 15 lutego 1971 roku do 30 kwietnia 1972 roku ubezpieczony zatrudniony był w Zakładzie (...) w B. na stanowisku mistrza urządzeń sanitarnych.

(vide: akta rentowe, akta sprawy tut. Sądu sygn. akt 1062/14, wyjaśnienia ubezpieczonego słuchanego w stronie k. 24-24v)

Zgodnie z art. 173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (ust.3). Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego (ust.6).

Artykuł 174 ust.1 powołanej wyżej ustawy stanowi, iż kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z tym że podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 roku (ust.3).

W myśl zaś art. 24 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185 (art. 25 ust. 1).

Jak stanowi art. 26 ust. 1 ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

W myśl zaś art. 116 ust. 5 ustawy do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury określała rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe (Dz. U. z 2011 roku Nr 237, poz. 1412). Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. W myśl natomiast § 22 ust. 1 powyższego rozporządzenia jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1)legitymacja ubezpieczeniowa;

2)legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres (ust. 2).

W niniejszej sprawie J. H. od dnia 1 września 2012 roku uprawniony jest do pobierania emerytury. Wysokość świadczenia obliczona została zgodnie z art. 26 ustawy, tj. przy uwzględnieniu kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie

z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 31.426,21 złotych oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 456.911,27 złotych. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego organ rentowy ostatecznie przyjął następujące okresy składkowe, tj.:

- od 3 września 1964 roku do 26 października 1966 roku;
- od 27 października 1977 roku do 17 października 1968 roku;
- od 7 listopada 1968 roku do 31 lipca 1969 roku;
- od 14 sierpnia 1969 roku do 15 lutego 1971 roku;
- od 16 lutego 1971 roku do 12 kwietnia 1972 roku;
- od 8 maja 1972 roku do 5 czerwca 1972 roku;
- od 8 czerwca 1972 roku do 31 października 1977 roku;
- od 1 grudnia 1977 roku do 1 czerwca 1983 roku;
- od 1 sierpnia 1983 roku do 30 kwietnia 1984 roku;
- od 15 maja 1984 roku do 15 czerwca 1986 roku;
- od 16 czerwca 1986 roku do 25 maja 1987 roku;
- od 1 lipca 1987 roku do 30 września 1993 roku;
- od 1 czerwca 1994 roku do 30 listopada 1994 roku;
- od 1 stycznia 1995 roku do 31 maja 1995 roku;
- od 1 lipca 1995 roku do 30 listopada 1995 roku

w łącznym wymiarze 29 lat, 10 miesięcy i 14 dni, tj. w wymiarze 358 miesięcy.

Ubezpieczony nie zgodził się z powyższą decyzję wnosząc o uwzględnienie dodatkowo okresu prowadzenia przez niego działalności gospodarczej od 1 stycznia 1996 roku do 30 kwietnia 1996 roku oraz okresu od 14 kwietnia 1972 roku do 30 kwietnia 1972 roku.

Odnosząc się do pierwszego z tych okresów wskazać należy, iż zgodnie z art. 199 ust. 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Na mocy art. 366 k.p.c. wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Warunkiem zatem zakwalifikowania sprawy jako prawomocnie osądzonej jest tożsamość stron oraz identyczność przedmiotów rozstrzygnięcia w związku z podstawami obu powództw. Bezsprzecznie w obu sprawach występuje tożsamość stron. Co do drugiej przesłanki, tj. identyczności przedmiotów rozstrzygnięcia, to w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych występują pewne ograniczenia. W odniesieniu do spraw ubezpieczenia społecznego znaczenie instytucji procesowej powagi rzeczy osądzonej musi być bowiem ustalane z uwzględnieniem reguł postępowania odrębnego w tych sprawach. Rozstrzygnięcia sądowe w sprawach z tego zakresu ustalają treść łączącego strony stosunku prawnego w chwili wyrokowania. Nowe zdarzenia zachodzące po uprawomocnieniu się orzeczenia mogą spowodować

przekształcenie treści prawa i obowiązków stron stosunku ubezpieczenia społecznego, gdyż nie jest wykluczone spełnienie się lub upadek przesłanek materialnoprawnych prawa do świadczeń (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2009 roku w sprawie sygn. akt III UK 100/08, OSNP 2011/1-2/24, OSP 2011/5/53).

W niniejszej sprawie ubezpieczony nie przedstawił żadnych nowych okoliczności, które mogłyby powodować przekształcenie treści praw i obowiązków ubezpieczonego. Nadal próbuje on podważać ustalenia dokonane w prawomocnie zakończonych sprawie sygn. akt IV U 2297/12, a dotyczące faktu opłacania przez niego za ten okres należnych składek. Okoliczności powyższe, w tym także przedstawione przez niego dowody wpłat zostały dokładnie przeanalizowane przez Sąd i obecnie brak jest podstaw do prowadzenia ponownych ustaleń w tym zakresie.

Z tego też względu Sąd w tym zakresie odrzucił odwołanie na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Odnosząc się zaś do żądania uwzględnienia okresu od 13 kwietnia 1972 roku do 30 kwietnia 1972 roku, to w ocenie Sądu zasługuje ono na uwzględnienie.

Z załączonego świadectwa pracy z Zakładu (...) wynika, iż ubezpieczony pracę tam wykonywał do 30 kwietnia 1972 roku. Co prawda dokument ten nie spełnia wszystkich warunków formalnych, albowiem nie został opatrzony pieczęcią osoby je wystawiającej. Powyższe nie może jednak automatycznie wykluczać uznania pełnego okresu zatrudnienia ubezpieczonego w tym zakładzie, tym bardziej że analogiczna data zakończenia zatrudnienia wskazana została w legitymacji ubezpieczeniowej. Na wiarygodność tej końcowej daty zatrudnienia nie wpływa fakt jej potwierdzenie wpisem z dnia 12 kwietnia 1972 roku. Okoliczność bowiem wcześniejszego potwierdzenia daty zakończenia stosunku pracy przez ubezpieczonego wynikać mogła z tego, iż w tej dacie strony już wiedziały, że z dniem 30 kwietnia 1972 roku dojdzie do rozwiązania stosunku pracy. Jak bowiem wskazał ubezpieczony w sprawie sygn. akt IV U 2297/12 pracę w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. miał podjąć od 30 kwietnia 1972 roku. Prawdopodobnym zatem jest, iż około 12 kwietnia 1972 roku doszło do porozumienia między Zakładem (...), a (...) Przedsiębiorstwem (...) w przedmiocie wyrażenia zgody i ustalenia terminu przekazania pracownika – ubezpieczonego do nowego zakładu pracy. Powyższe nie oznacza jednak, iż stosunek pracy w pierwotnym pracodawcą rozwiązał się z dniem 12 kwietnia 1972 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż zasadnym jest doliczenie do okresu składkowego okresu od 13 kwietnia 1972 roku do 30 kwietnia 1972 roku i dlatego

w tym zakresie orzekł jak w pkt 1 wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Brak jest natomiast podstaw do przyjęcia za okres od 1 stycznia 1972 roku do 30 kwietnia 1972 roku wynagrodzenia w wysokości 3.305 złotych miesięcznie, albowiem z zapisów z legitymacji ubezpieczeniowej jednoznacznie wynika, iż za okres od 15 lutego 1971 roku do 31 grudnia 1971 roku ubezpieczony osiągnął dochód w wysokości 36,336 złotych, co stanowi za ten okres przeciętnie 3.303 złote (tj. 36.336 złotych / 11 miesięcy). Jest to zatem średniomiesięczne wynagrodzenia za okres 11 miesięcy i nie można z tego wywodzić, iż w 1972 roku jego dochód miesięczny wynosił co najmniej taką kwotę. Ubezpieczony nie przedstawił natomiast jakichkolwiek dokumentów, które umożliwiłyby ustalenie czy to zasad jego wynagradzania (akordowo czy godzinowo) czy chociażby obowiązujących go stawek, w oparciu o które można by ustalić jego miesięczne zarobki. Jak natomiast wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 3 grudnia 2015 roku w sprawie sygn. akt III AUa 1088/15 (LEX nr 1960794) wysokość podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w danych okresach, przyjmowana dla potrzeb ustalenia wysokości świadczeń emerytalno-rentowych, wynikać musi z nie budzących żadnych wątpliwości, spójnych i precyzyjnych dowodów.

Na uwagę nie zasługuje również roszczenie ubezpieczonego w zakresie doliczenia do wysokości emerytury składek z tytułu zatrudnienia w (...), albowiem skoro okres od 22 czerwca 2007 roku do 19 września 2012 roku doliczony został do stażu emerytalnego, to niewątpliwie również składki z tego tytułu uwzględnione zostały przy wyliczeniu emerytury w decyzji z dnia 6 listopada 2012 roku. Z kolei decyzją z dnia 17 kwietnia 2014 roku organ rentowy ponownie przeliczył ubezpieczonemu emeryturę przy uwzględnieniu kwoty wynikającej z podzielenia składek zaewidencjonowanych na koncie po dniu ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, tj. w dniu 10 kwietnia 2014 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd w tym zakresie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.